et qui metuunt dnm inuenient
illum. Qui timet deum eque
habebit amicitiã bonam: qm̃ se
cundũ illum erit amicus illius.
Fili a iuuentute tua excipe doc h
trinam: et usq; ad canos inue
nies sapientiã. Quasi is qui a
rat et seminat accede ad illam:
et sustine bonos fructus illius.
In ope enĩ ipsius exiguum labo
rabis: et cito edes de generatio
nibus illius. Quam aspera est
nimiũ sapientia indoctis homi
nibus: et nõ pmanebit in illa
excors. Quasi lapidis uirtus
pbatio erit in illis: et nõ demo
rabuntur picere illam. Sapĩa
enĩ doctrine scdm nomẽ est eius:
et nõ multis est manifesta. Qui
bus aũt agnita est: pmanet
usq; ad cospectum dei. Audi fi AP
li et accipe consiliũ intellectus:
et ne abiicias consilium meum.
Inice pedem tuũ in cõpedes illius:
et in torques illius tuũ collum.
Subice humerũ tuum et porta
illam: et ne acedieris uincu
lis eius. In omi animo tuo ac
cede ad illam: et in omi uirtute
tua serua uias eius. Inuestiga
illam et manifestabitur tibi: et
continens [illegible] ne derelinquas
eam. [illegible] enim in [illegible]

17

II / 130

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

Augusti
Gymnasii Gorlicensis
Palæstra
Oratorio-Poetica,
h. e.
Exercitia Oratoria
et Poetica,
publicè,
aut in Perorantium Cathedra,
aut in aliquo pegmate Scholastico,
à
Florentissima Juventute Scholastica
Gymnasij Gorlic.
intra
... [illegible] ...comite Sexennium,
Doctrinæ Scholast...
Auditorib...
PRÆ...
CHRISTIA...
GYMNAS...
... ex ...
exh...

BIBLIOTHECA MILICHIANA GORLICENSIS
BIBL. UNIV. WRATISL.

SLUB Wir führen Wissen. GÖRLITZER SAMMLUNGEN OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK Uniwersytet Wrocławski

No 1. A

No II.

No III.

No IV.

No V.

No VI.

No VII.

lebert von

verlihe von Silber

ex Ferdinand

und verehrt

Die allerseits

Daselbst

inge mehr, die

Solde ich mir nicht

PUBLICA

GYMNASII GORLIC.

PIETAS,

exhibita

AMPLISSIMO INCLUTÆ
REIPUBL. GORL.
ORDINI

in

EXAMINE VERNI.

Ao CIↃIↃCLXXIV.

d. XX Apr.

PRÆSTITE

CHRISTIANO FUNCCIO

Gymnasii Rectore.

784

Ad
Amplissimum
Inclutae Reipubl. Gorl.
Ordinem
Salutatoria.

Quid, Pieriades Musae! quae tanto jubila plausu
Funditis? expromptâ quae fertis gaudia mente?
Murmure cur dulci sunt haec subsellia plena?
Cur flos tot juvenum vernans velut agmine facto
Undiq; concurrit, patulâ stans aure paratus?
Scilicet illa dies illuxit ab aethere fausta,
Illuxit praeclara dies Examinis, ipsa
Digna coloratis signari in secula gemmis.
Illuxit praedicta dies, quam floribus horae
Scribent, et fasti memores in secula mittent.
Nam venêre Patres supremo ex Ordine Patrum,
Quos nostrum Nutritores illustre Lycéum
Agnoscit cum laude suos, veneratur, adorat:
Flos Patrum venit, Patres venêre rogati,
Ut Studia ac mores librent, pariter videantq;,
Quid nostri valeant humeri, quid ferre recusent.
O salvete Viri, quos rerum summa potestas
Jam tam constituit sublimi culmine rerum!
Lumina Gorlicii nec non salvete columnae!
O et Praesidium nostrum salvete Decusq;!
Quod si fas mihi, si Phoebéa in carmine vires
Essent, si Clarias faciles sperare sorores

Possem, conarer laudes aptare cothurno.
Verum materiam sumant, quibus ore diserto
Indulsere loqui doctum ac sublime Camoenae;
Laudes hi celebrent, inscribant nomina Cedro.
Ipse supersedeo tanto me tollere fastu:
Summe devoto conceptum pectore votum
Sufficit in praesens: tamen Vos ite per annos
Alacres Pyliosque, Patres, simul, semperque recenti
Vos facie vegetos viridesque ostendite nobis,
Haut secus ac pelago Phoebus novus exit ab alto
Mane, vel Eoa reparabilis ales arista
Se revocat, cunasque suas propriumque sepulcrum
Pulcrior ante fores Hyperionis aede reponit!/.

Cecinit

Christian Moller.

785

SALUTATORIA II.
ad
Eundem Ampliss. Ord.

Antiqua illa Roma, Viri Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi, Prudentissimi, Patroni & Mecoenates ad aram usq colendi, antiqua, inquo, Roma, Martia adhuc i.e. gentilis, & vel sic tamen hodiernâ propemodum melior, purior certè, nos docuit, ut optima & faustissima quælibet apprecaturi, obvios quosq aut negotii alicujus expediendi gratiâ congressos salvere jubeamus. Sic enim fidelissimi Antiquitatum Romanarum Hamaxarii memoriæ produnt: quod Romani, præpotentissimi olim gentium terrarumq Domini, obviam sibi mutuò facti, aut rem aliquam pertractaturi, congressi, plurimâ salute sese invicem impertiti fuerint, atq alter alterum amicè & honorificè compellârit: quia videl. non humanitatis tantum hoc esse crederent; verùm futuri etiam sermonis aut negotii omen ex mutuâ salutatione caperent. Quid ergo, Auditores? Numne miramini, me item sereno hoc mane ad verba facienda surrexisse? Oh nolite mirari! Ego quippe & ipse præter priorem illum salutatorem ussu & autoritate Excellentissimi Domini Rectoris totiusq Scholastici Coetus nomine surrexi: ut, piam Romanorum Veterum consvetudinem solutâ oratione imitaturus, Vos, Conscriptos Reipubl. hujus Patres, submisso corporis gestu devotoq mentis affectu salutarem. Et quidni hoc facerem? Ecce enim flagitat idipsum honor, quem ut præsentibus Dominis Patribus, ita universo præprimis Ordini Amplissimo debemus: quippe cujus felicissimè Rempubl. hanc administrantis curâ ac providentiâ Augustum nostrum Gymnasium intra summum se continet vigorem. Maximus profecto omni jure honor habendus illis, qui ad Reipubl. clavum sedent: qui perpetuis maximorum operum actionibus occupati, noctes omnes diesq perpeti sollicitudine pro omnium salute transigunt, atq obliti quodammodò sui subditis vivunt. Nempe quemadmodum æternum DEI Numen, propter immensam bonitatem suam, è quâ successus nostri manant, & quasi flumina â capite suo ac fonte feruntur, supplices veneramur ac colimus: Ita & Vicarios ipsius & Legatos, Magistratus puto, ob summa illorum & nullius unquam voce satis deprædicanda beneficia, quæ in nos uberrimè cottidiè conferunt, meritò honoramus: præprimis si largissimi sint Nutricii Ecclesiarum ac Scholarum. Quisquis enim, ut in seculari est Regimine, Principem honorandum esse fatetur, & Vicarium ejus sc. Legatum, qui imago atq umbra, imò viva Principis effigies, honore indignum judicat, illum non in

Aulis sed caulis natum atq educatum esse certum est. Esto igitur, quod Romani plurimas frequentioris salutationis suæ causas habuerint; nobis tamen aliæ in promptu sunt, quibus impulsus Coetus scholasticq Vos optimos Patres Patriæ per me vult salutari. Movet, movet nos ut honor Amplissimo Ordini debitq, ita & Amor, quo universos ac singulos Patres Conscriptos prosequimur. Amorem, puto, quem immensus Nobilissimi Senatus erga Docentes æquè ac Discentes amor inflammavit, favor in hunc usq diem conservavit. Amor enim amorem parit: & nisi ille ad reciprocum affectum, nos provocaret, ingratissimi omnium bipedum essemus. O si verò (postea quam in hunc descendi locum) ea de subitò mihi divino munere Eloquentia daretur, quæ non partem saltem vestræ, P. C. laudis sed omnes ejus numeros impleret; simulq & suavitate allliceret, & subtilitate suaderet, & gravitate, instar profundæ grandinis ruens, percelleret. O si omni orationis genere, omni facundiæ habitu indutus publicè vobis agere gratias & immortalia beneficia vestra, quibus Musas nostras cumulatis, sic inculcare seculo nostro, sic commendare posteris possem, ut eorum memoria contra omnem obtrectatorum invidiam, ne attereret; contra profunditatem temporum, ne sorberet; contra ruinam casuum, ne solveret ac deleret, invicta perduraret. Interest enim, interest plurimum illam in laudibq hominum, in famâ rerum, in perpetuitate ætatum manere, eandemq omnibus exemplo Magistratibq esse, ut sciant, & quid honoris literis, & quid indulgentiæ literatis debeant: ne his oppressis calcatisq & illæ intereant, atq secum unà humani generis trahant exitium. Certè, si natura rerum permitteret, ut fundamentis æternis quæ sita sunt altissimè, aut invictis structa operibus fixa penitus sedent, se commovere & agere possent, non nos tantum spirantia Augusti hujus Gymnasii & animata membra, heic ante Vos, Viri optumi, consisteremus; sed exedræ omnes & acroateria huc ultrò venirent, & de pulcherrimis maximisq beneficiis vestris loquerentur. O Amorem, more, ore, re perfectissimum! O Affectum nullo unquam tempore satis deprædicandum! Sed quid Musæ interim nostræ Nissiacæ, dum ipsis plenissimum tenus hac Amplissimi Ordinis favorem licuit experiri? Sanctissimè illæ pollicentur, se omni observantiæ ac reverentiæ genere, quâlibet datâ occasione, hanc tantam indulgentiam excepturas, ipsaq tot beneficia peplo Minervæ inscripturas esse. Ipsæ namq usu rerum & lapsu temporum jam olim didicêre, honorem, amorem, reverentiam ac observantiam certissima ulterioris æquè ac uberioris amoris, favoris ac indulgentiæ in[illegible]

nplissimo Patrum Ordine incitamenta esse. Didicerunt, non aliam efficaciorem esse rati em invitandi ad majorem beneficentiam Patronos suos, quam si pro iisdem, quae huc beneficia accepimus, fuerimus grati. O si autem voluntati nostrae responderet facultas! si jus potestasq nobis foret fervorem amoris nostri & aestum laudifluo quodam oratio- is torrente restinguendi! Acerrimum interim inter Cives Gymnasii hujus omnes enatum st certamen: uter utrum honore, uter utrum amore, uter utrum observantiâ vincat. spicite, Amplissimi Patres, aspicite haec ora, aspicite hos vultus nostros, & observate: an on quisq quò majores spes de ulteriori amore ac favore vestro sibi promittit, eò intueri, ò venerari vos propius optet? Si dignamini nos respicere (& quidni dignemini, tam a- mantes nostri, tam boni & faciles Viri?) sed si dignamini respicere, videbitis, ad tam ju- cundum Vestri spectaculum non Docentes ruere tantum, sed Discentium quoq gregem, eun- demq lascivire, ut solet, propemodum gaudio, suspiciens eos, sub quorum provida curâ in spes meliores succrescere se feliciter, non temerè sibi persuadet. O quantum ingenium usti & immoderati est gaudii! Non pusillum sane ac leve & tralatitium gaudium ntra animos nostros aestuat sensusq omnes pertentat, sed immensum illud est, cum prompto hoc & facili tot venerandorum Capitum ad Examen publicum accessu, tum liberali atq hilari eorundem consessu promanans. O laetissimum nobis prosperrimumq Aprilem! O mensem non proventu quidem frugum aut ubertate fructuum, sed hoc ipso, uod obtutibus nostris verenda salutis & securitatis publicae pignora exhibet, felicem ac eatum! Ignoscite verò P. C. ingenioli mei tenuitati & oris balbutiei, quod ~~l~~ laeti- am hodiernam copiosè satis aperire non possim. Obstat, obstat enim mihi cum magni- tudo gaudii mei, tum ipse Amplitudinum vestrarum splendor, quò minus gaudio nostro satisfieri queat. Interim, ut summa mei voti est, diu benevolâ vestrâ volun- tate uti, ita Commilitonum meorum non parva felicitas in eo sita esse putatur, si semper salvo & incolumi vestro adventu frui ipsis liceat. Haec sc. veri & sinceri amo- ris est indoles, ut, quemadmodum nihil solertius curat, ita nihil laetius experiatur, quam amati incolumitatem. Quid ergo superest aliud, nisi hoc unum, ut Vos, Viri Magni, denuò salvere jubeam, qui lepidis metricis adstrictum SALVE jam accepi- stis? Euge adhuc semel nobis salvete optumi Patres! Salvete magni literarum sta- tores! Salvete felices Studiorum nostrorum conservatores! Salvete benigni Musarum Patroni ac defensores! Salvete munificentissimi Augusti hujus Gymnasii Nutricii ac ~~defensores~~ fautores! Millies vos salvere jubet Genius hujus loci: Montis Helico-

nii Dryades, Fontis Pierii Najades, Dii indigetes, Chorus iste integer Apollineus, (magnum Jovis incrementum) per me salvere Vos jubet millies. Omnes, omnes congratulamur Vestrum, Patres, adventum, omnes flexis cervicibus Vobis nos totos consecramus, omnes nos vestræ tutelæ, vestro patrocinio committimus. Date, quæso, id porro operam, & contendite nervis omnibus, ut Augustum hoc ad Nissam Gymnasium securitatis suæ ac felicitatis non spem & votum magis à vobis capiat, quam voti ipsius fiduciam ac robur maturè sumat. Tu verò, æterne Deus, omnium rerum Sator ac Stator felicissime, ipse non genite, principio antiquior, fine diuturnior, Tu, isto, qui conscriptos hosce Patres impræsentiarum Deos aspectabiles nobis esse voluisti, immortalitatem Tuam iisdem communica, aut, si humana id non patitur conditio, beneficii Tui in hoc, quod tam beneficos ac benignos nobis Patres concessisti, longissimam largire Musis nostris usuram.

D i x i t

Johannes Christianus John.
Freistad. Siles.

Ad
AMPLISS. REIPUBL. GORL.
ORDINEM
INVITATORIA.

Si quis unquam, Patres Conscripti, Viri Nobilissimi, Amplissimi, Prudentis- [Consultissimi]
simi, Patroni et Fautores aeviternum colendi, Si quis, inquam, unquam dies augusto
huic Gymnasio nostro illuxit faustus ac felix, hodiernus certe est, quippe quo idipsum
splendida hac praesentia vestra iterum mirifice recreatur. Certe quemadmodum duo
illa magna mundi luminaria, quocunque radiorum suorum fulmina mittunt, omnia
fovent, recreant et temperant: Ita quoque Vos, Viri magni, instar Solis et Lunae splen-
didissimis praesentiae vestrae radiis illustre hoc Gymnasium jam illustratis, iisdemque
tanquam sacro quodam ac magno pignore testamini, nos omnes ad peculiarem curam
ac Indulgentiam vestram pertinere. Unde nec potuit affectus laetitiae nostrae diutius
cohiberi, quo minus foras erumperet, inque geminam salutationem, quae altera ligata, alte-
ra soluta esset, desineret, de plenissima hac indulgentia vestra in sinu quo gavisuri.
Quidni a. laetaremur omnes? Quidni laetaremur singuli? Ecce enim invitat nos ad
laetitiam publicam partim benevolentissima vestra erga Musas Lusaticas voluntas,
nihil in hunc usque diem immutata, aut forte interrupta, partim et promptissimus
vester ad Examen hoc publicum accessus. Quid? Quod et non parum laetitiae
nobis nascatur e placido ac sereno vultu, quem hodie induistis, atque vobiscum
in Acroaterium hoc superius attulistis. Ut n. laetissimus Solis est usus, posteaquam
ruptis undique nubibus, praesentissimus ejus fulgor apparet: ita nec minus hic perqua
laetus gratiosissimae praesentiae vestrae, vultusque facillimi est usus, nos universos,
nos singulos exhilarans hodie ac recreans. O diem iterum felicissimos dies re-
ligiose celebrandum! O et nota cressa signandum diem! At v. quid hic agam?
Quo me tot tantisque gaudiorum summaeque laetitiae triumphis vertam? Quid
prius dicam? Quid posterius? Animadverto n. jam, quod corporibus quantum-
libet arduis et excelsis accidere solet, ut procerioribus admota decrescant,
idem prorsus mihi evenire. Evenire nempe mihi sentio, ut qui ad declarandam
animi laetitiam, facundiae alicujus persuasione ante intumueram, jam col-
latione sublimitatis vestrae infra omnem dicendi mediocritatem dejiciar: quan-
toque ad excelsum dignitatis vestrae coelum alis cogitationum me effero
confidentius, tanto profundius ab inani opinione descendere cogar.

Utut a. sit, Augustum hn. hoc Gymnasium nostrum, ore meo Vos, Patroni jugi
observantia colendi, alloqui, de adventu vestro sibi gratulari, vobisq; pro tot tan-
tisq; in docentes pariterq; discentes collatis beneficiis gratias agere gestit.
Verum unde dicendi primordia capiam? Næ frontem illi vel ferream esse
vel omninò perisse dixerim, qui ad immodica illa, quæ Amplissimus inclutæ
hujus urbis Senatus tam profusè per integrum seculum in Nissæas Musas
contulit beneficia, quoties de iisdem enarrandis cogitat, non erubescat.
Et quidni erubesceret? Illud namq; vatis Lesbiæ effatum longissimè supergressus
videtur Amplissimus Patrum Ordo: manu, non thylaco ferendum! Adeò scil.
copiosam beneficiorum messem ab incunabulis Gymnasii hujus in hunc usq; diem
Musis Nissæis Amplissimi Patres exhibuêre: ut non sacco, sed pleno horreo
ea admensi putentur. Quotiescunq; proinde beneficia singula ad calculos re-
vocant, quotiescunq; librum impensarum inspiciunt, et vicissim expensas suas
excutiunt, fieri non potest, quin rubore suffundantur. Et quod Simonidi din
contigisse legimus, qui duas arculas sibi paraverat, unam quidem beneficiorum,
alteram gratiarum; ut scil. illam ipsam implere, hanc vacuam atq; inanem
intueri cogeretur: idem et Musis nostris Nissæis evenit. Nam si se vident,
immensum beneficiorum cumulum, magnam accessionem tam benevolo acces-
su, tam sereno vultu, (cujus utriusq; copia ipsis ut in aliis, ita in horno
præcipuè examine facta) factum vident. Quid nos superioris classis Disci-
puli interim? Execrabimur hodiè ingrati animi studium, et paulatim
ad gratum animum declarandum nos componemus. Benè me-Hercle
Persarum audit natio, quod ingratos cuculos summa animi vehementia
execrata ac detestata fuerit, ac peculiares leges condiderit, quibus eos,
qui accepti beneficii immemores cum potuissent, gratias non retulissent,
in judicium crimenq; vocare fas erat. Idem igr. laudabile Exemplum
quodq; dignum, ut imitando exprimatur, imitabimur, et grati nostri a-
nimi studium, quoad vixerimus probabimus. Nempe quum gravissime

at vituperandus, qui in copiosis beneficiis, quae à Vobis, P. C. semper in Lissiacas Musas collata, inque hunc usque diem uberrime conferuntur, remetiendis est tardior, nec fortè ingratus, quod et ipsum satis grave, sed impius potius appellitandus, nos equidem Gymnasii Lissiaci memoriam tot tantorumque beneficiorum, hodierni praeprimis tam sempiterna recordatione colemus, ut non solum dum spiritus hos reget artus, verum in post cineres nostros gratitudinis monumenta supersint. Quid? quod et quilibet tam docentium quam discentium hanc curam animo suo semper infixam tenebit, ut neque in enarrandis beneficiis vestris diligentia et industria, neque in praedicandis fides, neque in demerendis gratiis animus cum indefesso debitae observantiae studio unquam desideretur. Omnem, omnem scil. movebimus lapidem, ut cum praesentibus vobis Patribus, tum coeteris absentibus, qui omnes vim quandam Dei immortalis et Numen tenetis, pluribus semper digni beneficiis videamur. Sed quis decumanus pietatis Christianae fluctus in medium me nare projecit? Tam longe in altum utique abreptus sum, ut penè mei oblitus esse videatur officii. Revocat ergo me plura fortè dicturum ipsum hoc Examen. Periclitatio, inquam, profectuum nostrorum, quae hodiè fiet, revocat me ex altô maris, in quod incideram. Certè quam utilia, quam necessaria item in genere sint examina, dicendo vix ac ne vix quidem exprimi à me in hoc orationis decursu potest. Est ita omninò, quod Examen profectuum in rebus s. secularibus s. spiritualibus, quomodo v. gr. Auditores, subditi, milites, sub tali vel tali instructione, aut ratione vivendi profecerint, valdè sit commendabile ac proficuum. Solet namque Examen de propriis nostris diurnisque gestis ante somnum institutum insigniter, Pythagora monente, tam intellectus ac memoriae, quam voluntatis et affectuum meliorationem provehere. Audiamus Philosophum Samium his monentem verbis:

Μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι,

Πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν.

Πῆ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;

Ἀρξάμενος, δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξιθι καὶ μετέπειτα

δειλὰ μὲν ἐκπρήξας ἐπιπλήσσεο, χρηστὰ δὲ τέρπου.

Ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει.

Ad verbum in Latinorum sic Graeca haec latent labris:

Nec somnum mollibus oculis inducas,

Priusquam diurnorum operum singula ter animo percurras:

Quò transii? Quid egi? Quid opportunum omisi?

Incipiens autem à primo percense: et deinde

Turpibus omissis increpare: bonis v. delectare.

Haec Te ad divinae virtutis vestigia ducent.

Quodsi igitur plurimum interest, examina privata cotidiè fieri, quanto plus interfuerit, si etiam publica stato anni tempore in Scholis fiant? Collineant eò et Ecclesiarum, et Academiarum, et Scholarum visitationes, quas Theologi cordatiores et Politici prudentiores quam maximè urgent. Et quidni urgerent? Etenim quid est, quod docentium pariter ac discentium industriam acuat, alat, augeat? Examen est? Quid est quod calcar addat currentibus, viamq; ad sapientiam ingeniis ad altiora natis eductisq; pandat? Examen est. Quid est quod somnolentis illis ac tardis negligentiae somnum excutiat, et ad diligentiam impellat? Examen est. Examen, examen docet, docendo quid Magister profecerit, ubi defecerit: docet quàm ~~feliciter~~ feliciter, infeliciter

grex discentium sumptum cum tempore collocarit, perdiderit. Tanto laudabilior proinde cura est Amplissimi Ordinis, quanto promptior ille in hac officii sui parte, ut singulis annis una vice rei Gymnasticæ curiosam lustrationem instituere, ipseq; Examini publico interesse haud gravetur. Atq; haec ipsa laudabis rei Scholasticæ cura, quum et horno Examine honorificâ vestrâ, Viri magni, præsentia sese nobis luculenter probaverit, præterea a. benevola audientiâ quam maxime heic opus sit, ego quidem, quo possum et debeo (deceo a. omni, possum tenui) etiam atq; etiam contendo opere: ut lubentes, quotquot ex Ampliss. Ord. adestis, adsitis, animumq; cum silentio per unam et alteram horam advortatis, præprimis ubi docentes æque ac discentes faventes linguas auresq; arrectas, non tam exigant à vobis, quam humiliter expectent. A Pietate quæ fundamentum omnium virtutum, Auspice et præstite Opt. Max. Deo Examen hoc publicum auspicaturi.

Quid porro? Ut ad Vos seorsim Præclarissimi vitæ, morum, ac studiorum nostrorum Magistri, ad Vos me converto, Vos itemq; in hoc invitatoriæ meæ calce cum debita animi observantiâ compellatusq. Agite, agite itaq; Optimi Viri, et periclitamini Nos vestros in iis disciplinis, quibus animi teneriores et possunt et debent imbui. Facite, inquo, quod vult Parmeno apud Terentium, Suppositititium illum Eunuchum suum à tribus artibus laudatusq. Vult a. ut periculum fiat in literis, ut fiat in Palæstrâ, ut

fiat in Musicis. Fac, inquit, periculum in literis, fac in palaestrâ, in Musicis quae liberum scire aequum est Adolescentem. Ita et Vos in bonis artibus ac linguis nos periclitamini. Praeprimis a. facite periculum, quid nominatim in Theologicis, in Ethicis, in Rhetoricis, in Historicis, in Poeticis huc usque profecerimus: cumque optimum condimentum sit brevitas, brevitatem observaturum iri non diffido, ne molestiae simus audientibus Patribus, aut tenerrimis illorum auribus taedio. Vos denique in quibus Oratio mea desinit, Symmachi suavissimi, machi estote animi vestri alacritate, et componite illum ad promptè et expeditè respondendum, illud Antisthenis observaturi: Loquere Adolescens, ut te videam. At v. non tam ad loquendum vos componetis, (id n. et illi possunt, qui sine mente dant sonos) verum id simul dabitis in loquendo operam, ut intelligatur Vos quoque ea intelligere, quae ex promptâ redditis memoriâ. Hoc, hoc quippe demum, judicio Antisthenis est loqui ut ut aliis videamur.

DIXIT

Samuel Knorr
Glog. Sil.

SLUB Wir führen Wissen. GÖRLITZER SAMMLUNGEN OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK Uniwersytet Wrocławski

Ad
Ampliss. Inclutæ Reip. Gorlic. Ordinem
Dimissoria.

Solem Orientem, P. C. venerari solitos Æthiopas, ne se proximi currus torreret incendio; at postquam modico æstu atram gentem afflaverat, conviciis et maledictis prosequi Occidentem ipsos consvevisse, haud sublestæ fidei Scriptores memoriâ produnt. Ita sc. atra illa Afrorum gens agere sveverat. Longè aliter v. florentissima hæc Juvenum corona est animata. Illi quippe omnes, ut vos Soles suos, quorum benefico sidere non Urbs hæc modò, sed et litera et Disciplina recreantur, Orientes faustis ominibus et acclamationibus excepêrunt: ita occasui proximos post brevissimum intervallum involutum atque ereptum vri miserè jam congruunt et inconsolabiliter deplorant. Equidem si votis hic locus daretur ullus, idem, quod S. P. Q. R. Augusti Cæsaris obitum lugens, optasse fertur: Cæsarem aut non fuisse natum, aut natum non fuisse moriturum; in nobis hodiè invaleret votum; vos, Patres, in hasce nostra Minerva ædes vel prorsus non introiisse, vel jam ingressos mansisse diutius. Verum eheu! nec vota valent quicquam nec desideria. Properat, properat n. occiduus præsentia vrâ Phoebus anhelos equos in sua Tethyos stabulare gremio, et obtusas lassata patientia aures dulciori alibi recreare harmonia. Quid ergo? Nonne nos jure meritoque in luctum et lacrymas, magnaque solveremur suspiria? Imprimis ubi nihil amplius nobis jam expectandum relinquatur, quam Cimeriæ, quibus involvamur, tenebræ. Invicti utique fatemur, fore, ut post discessum vrum, Cimerios magis populos quam Æthiopas imitemur: utpote quibus perpetuâ fermè nocte

damnatis eôdem momento lux oritur et occidit, ut
videatur Sol, postquam non tam tenebras dividit quam con-
tinuat, ideò affulgere, ut caliginis horrorem lucis ostenta-
tione graviorem reddat. Nam licet Sol ille siderum mo-
derator ac publica Mundi lux iteratô fermè lumine, Or-
bem suum huc usq lustraverit, dum vos Optimi Amplissi-
mi Ordinis Patres splendore vrô examen hoc publicum
collustrastis, una tamen lux nobis eaq admodum brevis
fuisse videt: eò quod præsentibg vobis, splendidissimis
inclutæ hg Reipubl. Solibg, nemo caliginem, nemo te-
nebras senserit, nunc a. tam citò vobis Musarum
hanc ædem deserentibg, quilibet nrûm illas densissimas
sentiat. Quicquid a. sit, anne v. ~~ipsa~~ hic ipse, tri-
stissimg licet, Patrum discessg improbandg? An tam su-
bitg solium Urbis, qui in Lycéo hoc nro mox contin-
get, occasg diris devovendg aut maledictis proscinden-
dus? Ô minimè gentium! quin potig quum finitum jā
habeant et expeditum, cg gratiâ ante triborium con-
fluxerant Patres, propensg ipsorum erga Musas nras
animus suspiciendg, proq tam honorificâ præsentiâ lau-
dum gratiarumq hecatombæ sunt offerenda. Ô si v.
P. C. ex asse omnia respondissent desideriis vris! ô
si ex animi voto cecidissent, quæ antè spes vras
morabant, quam Acroaterium hoc majg ingrede-
remini! Interim quum id optare magis, quam spe-
rare nobis liceat, parvitas mea jussu excellen-
tissimi Rectoris ac Directoris augusti hg Gymnasii,
cujus mandatis non obsequi, aut iisdem refragari
proximū sacrilegio est crimen, in conspectum vrum
Patres Optimi, prodiit, hg coetg scholastici nomi-

ne humillimè. Si fortè patientia vrã laesa fuerit,
veniam petitura. Ignoscite proinde, ignoscite, quaeso,
insolentissima audacia, qua vos, Patres huc invitavit.
ignoscite balbutienti lingvae, qua nihil fortè expe-
ctatione vrâ dignum protulit. ignoscite haesitantiae
qua quamplurima supina negligentia secreta prodidit:
ignoscite deniq prolixitati, qua tamdiu vos â pran-
dio detinuit. Ita namq valdè metuo, ne pro-
lixitas scholasticarum nugarum, si nugae dicen-
da, quae â scholasticâ pube proferuntur, taedio vo-
bis fuerit aut offendiculo: ut talem vel ideò reme-
tiri nobis facilè queatis gratiam, qualem olim Au-
gustus Caesar, argutam, nec non sine sale mordacem
reprehensionem privato cuidam generoso Romano, qui
illum ad pertenuem, longèq infra tanta Majestatis
excellentiam coenam invitaverat: nesciebam, inquiens,
me tibi tam fuisse familiarem. Dum v. id potissimum
vereor, iterum iterumq vos splendidissimos inclutae
Reipubl. Gorlicensis Soles, vos Stellas oro, rogo, ob-
secro, obtestor, ut veniam pro laude ex immensâ, quâ
polletis, humanitate tam prolixa audacia, tam pro-
lixa balbutiei, tamq prolixa haesitantia indulgea-
tis. Contra ea pergite, pergite blandissimis indul-
gentia vrâ radiis hos Musarum alumnos post to-
tidem tolerata frigora recreare: pergite illorum
Minervam in hoc malignanti huj seculi sidere, propi-
ori radiorum influxu fovere; ne denuò sobolescens scho-
la abortiat. Pergent et Gymnasii hujus cives vos opti-
mos Reipubl. hujus Patres studiorum suorum solas

Patronos aut Deos quosdam tutelares agnoscere, tot tantorumq. beneficiorum memoriam perquam gratissimo animo aeternum recolturi.

Quod superest, Deus omnipotens, Deus arbiter aevi
Vos Patres foveat divini Numinis aurâ:
Nulla ut vis, nulla ut rabies malè sana furentum
Nulla tyrannorum truculentia, nulla malorum
Quaecunq exagitant, humanam, immania, vitam,
Colluvies damno vos unquam laedat iniquo:
Sed laetos atq incolumes, & pace fruentes
Auriferâ, Deus optatum vos servet in aevum.
Et seris celsô curis benedicat ab axe,
Quo primò laudes vergant in Numinis, atq
In Templiq Foriq Scholaeq deinde salutem.
Sic vos fama vehet celebrata per omnia Mundi
Climata, quà calidis humentia pectora sti-lo[?]
Laxant Algedes et quà Saturnia Tethys
Impellit ponto cunitantem Hyperiona Eoo.
Vestraq sic radians crescet super aethera Virtus:
Dumq tepens montes, fluvios dum silvis amabit,
Dumq thymo pascentur apes, dum rore cicadae,
Perpetuum vobis Nomenq decusq manebit.

DIXIT

Wolffgang Lucas Feltsch.
Glogov. Siles.

ORATIUNCULA SALUTATORIA
ad
PATRES CONSCRIPTOS REIPUBL. GORLICENS.
in EXAMINE VERNALI
Aō 1676. 17. Apr. habita

Laetitia et pronior in Vos, Viri Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi Prudentissimiq;, Patroni Musarum nostrarum longè Honoratissimi affectus est: qui me ad Vos expedit, et animorum universae Studiosae Juventutis de prompto hoc vestro adventu jubet esse interpretem. Circumspicite quaeso omnium nostrorum frontes: et colligetis neminem in hoc coetu discentium esse, cujus plenum gaudiis pectus in vultum non excandet: neminem item inter nos Primae classis Cives nisi Stultum, Stolidum, fatuum, fungum, bardum, bliteum, blennum esse qui non totus lingva jucundâ quadam Metamorphosi fieri discupiat: Ut in jucundo hoc Vestri aspectu illud gaudium satis exprimere verbis possit; quod nobis obortum, ubi de vobis, nostris Solibus, nova lux superiori huic Auditorio affulsit. Diogenis, ut apud Diogenem Laertium relatum legimus, querela olim erat, cum illum publicum Orbis hospitem, et re et nomine Magnum, incola dolii susciperet, ex Principis adventu tenebras sibi subortas esse, clariorisq; diei interiisse amoenitatem. Nos, nos verò hodie contrarium experimur: tantam scilicet lucem nobis cum laetitia infundi, ut dejecto vultu, ipsa prope eloquentia debeat conivere: Enimverò, sive dignitatis vestrae inspicimus Claritatem, et Speculam honorum, in quam per DEI gratiam locati estis, consideramus: bonam fidem! quis fulgor nobis occurrit? quot Viros jam ex Amplissimo Ordine vestro videmus, tot de nostrâ Scholâ, quin imo de tota hac Republica, longè meritissimos Patres Patriae numeramus: ut rectè Curia vestra Equo conferri posset Trojano. Quippe de quo semper totidem prudentissimi Viri, non in inclutae hujus Urbis excidium, sed in ejusdem salutem ac ornamentum, prodierunt. Fatigaremus enumerandos si inciperemus: et citius nos vox et lux destitueret, quam numerum finiremus. Vestra haec Patres conscripti, laus â multis viguit annis: Vos â multis Seculis,

quibus hæc Respublica floruit, præclara Exempla habuisse, quæ sequer-
mini, et nobilem meritorum textum semel cæpisse et nunquam interru-
tum fuisse. Itaq; quum Patres alii gloriabundi fortunam, in curia sua
cant consedisse: In vestra ~~nos~~ annon prudentiam et justitiam, sororio q
vinculo conjunctas, habitare Curia verius diceremus? Annon diceremus
pites alibi esse, apud Vos verò incolas? Ut taceamus, quod apud vos altera
ram suivice comodã semper vicissitudine substituat. Ita videlicet inoplato
stri regiminis cursû aliis non ceditis. Nam licet inevitabile cæli decretum h
urgeat, ut modo hic, modò ille, debito naturæ exsoluto, de statione sua decedat,
ita alter alteri succedat: non alii tamen in locum succedunt, quàm qui olim fu
perinde quasi alter alteri lampada tradatis, et desinendo semper incipiatis. S
clarum in vobis, honoratissimi Viri, documentum videmus: qui, honorificent
mè invitati, rei Scholasticæ amore, in hoc Auditorio comparuistis, heri in
mato Examini interfuturi, ipsiq; cognituri, quantum tenus hac sub dexter
ma optimorum Magistrorum in literis ac disciplinis informatione pro
cerimus. Hoc, insto, commodi publici studiô Majores vestros in ape
mum gloriæ campum producitis, et velut viva ac celeberrima tropæa n
bis ob oculos ponitis. Gradimini, Viri optimi, tanquam justi hæredes ill
rum Virtute, et gloria, non solùm in Reipublicæ hujus ornamentum,
et in Ecclesiæ ac Scholæ emolumentum diutissimè. Hoc vovemus,
optamus, ut omnes et singuli, ita et quilibet seorsim nostrûm. Quod
per est: officiosissime rogamus, ut Examini huic benevolas ment
resq; non aversas advertatis. Hoc, hoc scil: tam docentium, quàm d
tium enixissimum votum est ac desiderium.

DIXI. Johannes Ernestus ab Hocke.
Eq: Sil:

ORATIUNCULA DIMISSORIA ad P. C. REIPUBL. GORL. in Eodem Examine Ao. 1676. 17. Apr. habita.

Posteaquam itaq; hodiernum Examen feliciter divinâ suffragante
gratiâ, et, quod speramus, ex voto ac desiderio amplissimæ splendidis-
simæq; hujus concionis finitum: Ego equidem publicæ Interpres gra-
tiæ, et qs. omnium lingva in conspectum vestrum, Viri Nobilissimi, Am-
plissimi, Consultissimi, Prudentissimi, Musarum Nissiacarum Patro-
ni munificentissimi, jussus prodeo; singulorum, qui quidem in his
florentium subselliis merentur locum, animos ad summæ dignitatis
vestræ pedes explicaturus atq; ac depositurus. Felicitas, fateor,
est, tot gratorum animorum Atlantes vos fieri hodie: sed metus
et sollicitudo me revocat: ne aut ob magnitudinem suscepti o-
neris obsequium tenuitate meâ corrumpam, aut ad hoc, quicquid est
officii demandati, minus idoneus Orator, anxiâ harenteq; devo-
tione gravius in præsentem delinquam Amplitudinem vestram. Quod
enim jam è Cætu hoc Scholastico dari potest ingenium, quod elo-
qventiâ suâ ad nominum vestrorum altitudinem assurgat: aut, cum id
non possit, saltem ad parem meritis venerationem et gratias se de-
mittat? Jam feliciter sanè obseqviorum nostrorum abundantiam evi-
cistis, ut immortales gratiarum horti in tot tantisq; beneficiis vestris
deficere mihi impræsentiarum videantur: nec et ego vel micam quidem
decentis gratiæ, nisi per violatam hodierni favoris vestri dignitatem,
de divite penu exprimere possim. Ita omnis facultatis potestatem
debiti abstulit magnitudo. Vellemq; equidem vestra Musis nostris
collata beneficia in nostri affectus pignus repræsentare, adeoq;
ex ipsorum benefactorum ærario, ut fieri aliàs amat, nostra de-
bita redimere. Sed nova atq; nova faventiâ vestrâ experimur, plus
pictorum tabulas, quàm mentes posse nostras: quod illæ orbem verè refe-
rant, nullâ veri injuriâ, aliquâ molis. Sed vestri contra ea in nos
nostrasq; Musas favoris magnitudo ita in summam cogi non potest, nisi
et amplitudo alter... etur, et veritas minuatur. In his tamen gra-
titudinis nostræ angustiis illud solari debet: quod hanc vobis, longè

SLUB Wir führen Wissen. GÖRLITZER SAMMLUNGEN OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK Uniwersytet Wrocławski

honoratissimi Patres Patriæ, à natura impositam necessitatem vide-
amus, ut esse non possitis, nisi prositis. Et sicut sidera lucem habent, ut ef-
fundant; ita vos dotes et animos benevolentia plenos, ut communicetis. Cum ve-
rò pluribus meritis quàm hodiernis mentes nostras gratas vobis obligastis, hoc
rursus vicinum vobis cum Deo est, quod par recipere non possitis, sed gloriæ al-
tem stipendium ex illis habeatis. Quid ergo faciendum nobis, dum ut cætera ve-
stra merita, ita et hodiernus favor, qui sese satis promptissimo hoc accessu, gra-
tissimo hoc consessu vestro, nec minus et attenta audientia nobis Classis Mod-
ois civibus probavit, tantus sit, ut ne verbis explicari, minus multò à
me dignè celebrari possit? Usurpabimus, necessitate docti ac ducti, coram am-
plitudinibus vestris, quod Socrates olim Platoni fecit: qui cum parem benefi-
cis facultatem apud se non reperiret, inopiam ingenuè professus, Socra-
tem, exclamabat, pro beneficiis tuis, O Plato, accipe! Non aliter nos qu-
que amplioribus à vobis hodiè, Patres Optumi, meritis ornati, ipsique tan-
dem hoc proximis honore mactati, ut serena fronte moniti, examini hodierno
vacaretis, siquidem tenuitas nostra non sufficit parem referre gratiam,
nos nostrasque Musas vobis perpetuum devotas in pretium tam eximiæ be-
nevolentiæ adnumeramus ac unanimiter exclamamus: Accipite, Patres,
nos Primanos pro tot meritis vestris! Quid ergo interim verò pollicea-
mus? nisi nos sollicitè elaboraturos, ut apud ingratos non collocasse hodier-
num beneficium videamini? Id videlicet dabimus operam universi,
dabimus singuli, ut vestro favori, quem satis luculenter præsentiâ hâc
vestrâ una nobis probatum ivistis, si non omni aliqua tamen ex par-
te, respondeamus: ut et cæteris vestris in hanc Rempubl. scholasti-
cam meritis dignè respondeamus. Nos itaque nostraque studia et
obsequia ad nutum jam et voluntatem vestram humiliter deponimus,
utque libeat vobis imperare obsecramus. Certè enim imperia vestra
ipsa vita meliora nobis esse experiemini. Quod superest unâ voce
conclamamus omnes: Valete ~~[illegible]~~, Nissenarum Musarum Pa-
troni, nobisque porrò ex voto favete.

DIXI.

Johan. Christophorus à [illegible] Eq. [illegible]

ORATIUNCULA SALUTATORIA, recitata in EXAMINE PUBLICO

Ao. CIↃIↃCLXXVII. XXVI. April.

Sic ergò iterum hodiè auspicatò, P. C. oculos nostros in superiori hoc Acroaterio, Deo, Musis et Gratiis sacro Tameo, ingressi estis: qui quidem in animis nostris ac votis per totum hunc annum habitastis. Hem ipse soll. hic dies est: qui, posteaquam feliciter auspicatissimum vestrum adventum nobis denunciavit, desideriis nostris id impressit: ut, de vobis vestraq salute unicè solliciti, hoc in votorum summa portaremus, Vos incolumes ac salvos excipere. Lentum tenus hac, magnum illum mundi oculum, Solem accusavimus: quod eum moraretur diem, quo magis imprecationibus nostris ac plausu, quàm splendido curru hanc Apollinarem sedem invecti, novoq praesentiae vestrae splendore, quem à benignitate vestrâ liberalissimè derivare possumus, exornare pergeretis. In hoc siquidem maximi estis: quod mensuram benevolentiae vestrae toti in vobis habeatis, coeterosq viros magnos meritis vestris longissimè excedatis. Ecce verò desideria nostra felix coronat eventus: quando Vos, P. C. salvos nobis, quando faustos explicat. Quis ergò in florentissimo hoc discentium coetu, benignum coeli Numen votis suis subscripsisse non triumpharet? Quis sollicitis animi sui curis factum satis esse non vehementer gauderet? Gaudemus certè, dumq gaudiis quamplurimis perfusi triumphamus, non tantum Vos, P. C. Auditorium hoc feliciter ingressos humanissimè salutamus; sed et diu Vos faustos, diu vos incolumes ut amare et venerari nobis eveniat, solliciti ac unanimes coelum imploramus. Dum ego verò hoc pacto, publicae laetitiae interpres, et quasi omnium lingua in hoc Circo jussus comparui, ut singulorum civium Classis Amae animos ad Amplitudinis vestrae pedes officiosissimâ salutatione explicarem atq deponerem: missis ambagibus ad alterum meum me pensum revoco, faventiam Examini nostro, ad quod audiendum decenter invitati Vos, Viri Nobilissi, Amplissi, Consultissi, huc venistis exoraturus. Certè si quid est, quod docentium pariter ac discentium industriam acuat, alat, adaugeat, Examen est. Si quid est, quod calcar addat currentibus, et ingeniis ad altiora natis eductis viam ad sapientiam pandat, Examen est. Si quid est, quod somnolentis illis ac tardis, quorum nunquam illa datur penuria, negligentiae somnum excutiat, et ad nobilem illam gloriae genetricem diligentiam impellat, Examen est. Si quis lapis Lydius, si quae Regula Lesbia laboribus regendis, dirigendis, corrigendis aptissima, Examen est. Examen, Examen docet, quid Magister praestiterit; docet, quid grex discentium profecerit. Quidni ergo modis omnibus contenderem: ut solemni audientiâ vestrâ conatus nostros adjuvetis, sublevetis, sustineatis?

Excitat auditor studium, laudataq virtus
Crescit, et immensum gloria calcar habet.

SLUB Wir führen Wissen. GÖRLITZER SAMMLUNGEN OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK Uniwersytet Wrocławski

Vos, Vos proinde, P. V. submisse, officiose et amicè rogatos volo: ut, dum honorificâ vestrâ praesentiâ Auditorium nostrum vel semel illustrare haud dubitastis, ulteriorem favorem et amorem vestrum cum examinatis, tum examinandis probe auresq; non tantum attentas, sed et benevolas utrisq; locare dignemini. Hae erimq; in eo toti, ut omnibus et singulis respective observantiam, officia et obsequia cissimi declaremq, id et simul daturi operam: ut [illegible] ubiq; de vestris meritis, ut et ubiq; de nostris debitis, non minus vobis praesentib. Patribus, quam universo vestro Ordini, Ordini inclutae hujus Reipublicae Amplissmo, declarandis, clarissime cons[illegible]

DIXI.

CARMEN DIMISSORIUM

Recitatum in eodem examine

Sic iterum magni pars est exacta laboris
Ad finem fauste dum sunt examina ducta:
Ergo, Magne Deus, qui res hominumq; Deûmq;
Aeternis regis imperiis et fulmine terres,
Terrarum coeliq; sator, qui tempus ab aevo
Ire jubes, stabilisq; manens das cuncta moveri
Principium, Vector, Dux, Semita, terminq; idem
Spes, via, vita, salus, ratio, sapientia, lumen,
Qui radios Phoebi formasti et cornua lunae,
Sidera qui coelo, terris homnesq; dedisti:
Fons et origo boni, cujus miseratio finem
Non habet, et vasti praecordia permeat orbis;
O qui lactentes solitus non spernere linguas
Speq; bonis superas praecurris vota juvando:
Solvimq ingentes flexo Tibi poplite grates
Aurea quod tenq hae donaris munera pacis

Munera, queis totus melius nil possidet orbis,
Et quod sanguinei saevissima fulmina Martis
Pestem, diversos morbos et mortis alumnam,
Lusatiae clemens â nostrae averteris oris,
Et quod Gymnasium hoc fuerit, Te Praeside, salvum,
Ignavis quondam sedes habitata cucullis,
Nunc vero nostris gratissima mansio Musis:
Quod fuerint salvi, qui sunt cum laude Patroni,
Quod fuerint salvi Christi verbique Ministri,
Quod fuerint salvi Rector, reliquique Magistri
Doctrinâ, ingenio, studiis fideque probati,
Qui teneros animos dulces ad Phocidos undas
Ducunt, et vitae tradunt praecepta regendae:
Salvaque quod fuerit pubes jurata Lyceo,
Quae cupit Aoniâ vitam tolerare sub umbrâ:
Denique quod fuerint examina verna vicissim
Classibus in cunctis summâ cum laude peracta.
Te precor, alme Deus, coeli terraeque Monarcha,
Qui fons doctrinae, qui conservator honesti
Talia sint semper ut nostris otia Musis.
Nostrum hoc ephebeum clementi semper obumbra
Praesidio, quo nunc et succrescentibus annis
Prosit permultis et gignat commoda mille.
Da crescat, surgat, seseque extollat ad astra:
Quoque mage insidias struit illi rector averni
Hoc magis emergat, vireat magis, atque vigescat!
Ne patere, ut Martis rabies metuenda furoris
Nos rapiat studiis, queis nil jucundius unquam
Arma togae, paci cedat furialis Enyo,
Et fugiat scissa procul hinc discordia palla

Mars procul hinc fugiat trux ad Garamantos et
Indos
Post tergum nodis ter centum vinctq ahenis:
Pelle luem et morbos, simul et tristissima Fata
Sis memor ipse Tui; nec nostræ in crimina vitæ
Quæsitor fias rigidus, nos respice clemens:
Induperatorem serva clementer: ut ille
Crudeles tandem possit devincere Gallos,
Discordesq Duces concordi pace ligare
Imperii proceres tege tutelaribq alis:
Lusatiæ nostræ Patrem, Pater optime, serva
Urbs Gorlicensis, cujus defensa sub alis:
Fac immota suis maneat Respublica fulcris
Et vigeant Proceres urbis, sacer ordo Senatus,
Cui commissa rei civilis publica cura est.
O Deus astripotens, qui servas omnia, serva
Nostri Patronos in tempora longa Lycei,
Imber fac illos ut prosperitatis inauret.
Fac crescant, vigeant, ceu laurq in æthera surgant,
Florentes Pylii seros in Nestoris annos
Fac docti vivant vitæ morumq Magistri
Et late extendant Sophiæ septuplicis artes,
Fac, nullam perdant operam, quam nocte dieq
In nos fingendis consumunt graviter illi.
Da dociles animos, da mollia pectora pubi
Quæ Musas sequitur; quo pareat usq Magistris
Discenda et discat, quæ sunt fugiendaq vitet!
Insuper et sancti conserva oracula Verbi:
Protege divinos Vates, verbiq Satores,
Atq tuum defende gregem tua sacra professum.
Gorlicium nostrum vireat, magno agmine crescat,

Atq; ut per multos Phœbeæ lampadis annos
Protulit ubertim doctos atq; arte celebres:
Non aliter porro ferat usq; ad funera mundi!
Annue, Sancte Pater, nostris o annue votis!

E coelo in terras redeo, vobisq; Patroni,
Conscripti Patres, Mæcenatesq; Lycei,
Ædib9 è vestris faustum quicunq; tulistis
Hæc in tecta pedem, nobis auresq; dedistis,
Cum sociis penitò grates de pectore solvo,
Quod nos illustri vultu, facieq; benignâ
Rursus mactastis, multoq; favore beastis.
Vos colim9, vos suspicim9, sequimurq; volentes
Pro vestrâ facim9 solemnia vota salute:
Vivite, et Euboici transcendite pulveris annos,
Vos messes Arabum, Phariaeq; exempta volucri
Cinnama et Assyrio manantes gramine succi
Perpetuò comitent! Vestras transcurrat in ædes
Auriferi unda Hermi et flavis Pactoli arenis.
Sit Morbona procul: discedat ad usq; Gelonos,
Vobis myriades o tot det, JOVA, bonorum,
Sylva feras quot alit, quot piscib9 unda natatur,
Africa quot segetes, quot Tmolia terra racemos,
Quot Sicyon baccas parit, et quot Tybris arenas
Possidet, et stellas nitidus quot continet æther,
Littora quot conchas, quot amœna rosaria flores
Gignunt, et volucres quot pulsant äera pennis,
Vestra tamen nullo moriatur tempore fama.
Has, has primitias capite o vos Numina nostri
Palladii, et porrò radios concedite vestros
Nobis ut liceat teneris ascendere plantis
In culmen: Vobis sic plurima prima ferem9.

Nec minus et grates et carmina digna Marone
Aut colophoneo Vobis debentur Homero:
O Praeceptores, qui laudis agalmate digni,
Nam teneras mentes dulci Permessidos unda
Tingitis et tinctis clarias superadditis artes,
Et monitis, quae sit recti, quae regula curvi,
Quae ferat ad blandas loca per declivia Syrtes
Semita quae pulchras contra virtutis ad arces
Quos inter primus Doctor Ductorque Juventae
FUNCCIUS est, cui sunt concredita sceptra Lycei
Quique per ingenuas doctum caput extulit artes
Atque inter claros clarissima nomina ducit.
Ad mundi valvas patuli quem mellea famâ
Jampridem celebri Peitho suspendit utrasque:
Dicite vos Musae, venerer quo pectine laudis
Huncce Virum, magnos in nos qui contulit usus!
En Tibi cum studiis gratum sacrabimus amorem,
Proque salute tua nunc vota reponimus ista
Arbor ut irriguas plantata ad fluminis undas
Perpetuum flore. Nerei Te littus Eoi
Noscat, et Hesperiae longe vada dissita Thules,
Nostri Rectorem Te noscant usque Lycei.
Iliacos devince Senes. Numeraveris imbres
Hybernos citius, viridis sylvaeque capillos
Quàm Te deficiant insignes laudis honores
Vive Midae Croesique bonis et Perside gazâ
Ditior, et totum currat Tibi molliter aevum
Quàque pedem pones, tellus Tibi laeta ministret
Lilia, vernantes violas, roremque marinum,
Rubentesque rosas, hyacinthos, atque nitentes

Narcissos, Nardos, et quicquid gratia veris
Purpurei spirat, quicquid per gramina florum
Suppeditat varios miscens natura colores.
Tu, Vechnere, subis, speculum pietatis et artis
Aoniæ pubes formator, Duxq́ Decusq́
Scilicet orator, quas laudes Atticq, et quas
Ille vafer Siculq, retulit, Tu jure reportas.
Ergo, vive diu, tua laus et fama perennent
Donec Acersecomes et erunt Heliconis alumnæ.
Jam Te queis dicam numeris? quo carmine laudis
Te, Richtere, canam, vitâ dignissime Teucrum
Gymnasii nostri lux, Grajæ gloria linguæ
In cujus placidam posuit Dea pectore sedem,
Certe ego, millena si quis mea pectora laxet
Voce Deq, laudes, et quâ super æthera surgis,
Virtutem nunquam condignis laudibq ornem:
Te noster canit omnis amor, Te prospera Fata
Florentem nobis per plurima lustra reservent,
Vive, vigesce, velut Tyrio rosa murice ridens.
Docte vale Schmidi, reliquiq́ valete Magistri.
Vivite felices Pylii trieteridas ævi,
Famaq́ vestra diu vigeat, velut ardua cedrq
Perpetuo quæ flore viget, quam cana vetustas
Haut delet, carieiq quæ non penetrabilis ulli:
Sic sic florebit, Vobis florentibq, usq́
Gymnasium posthac moriturum tempore nullo.

Johannes Henricus Oderus
Sora Lusatus.

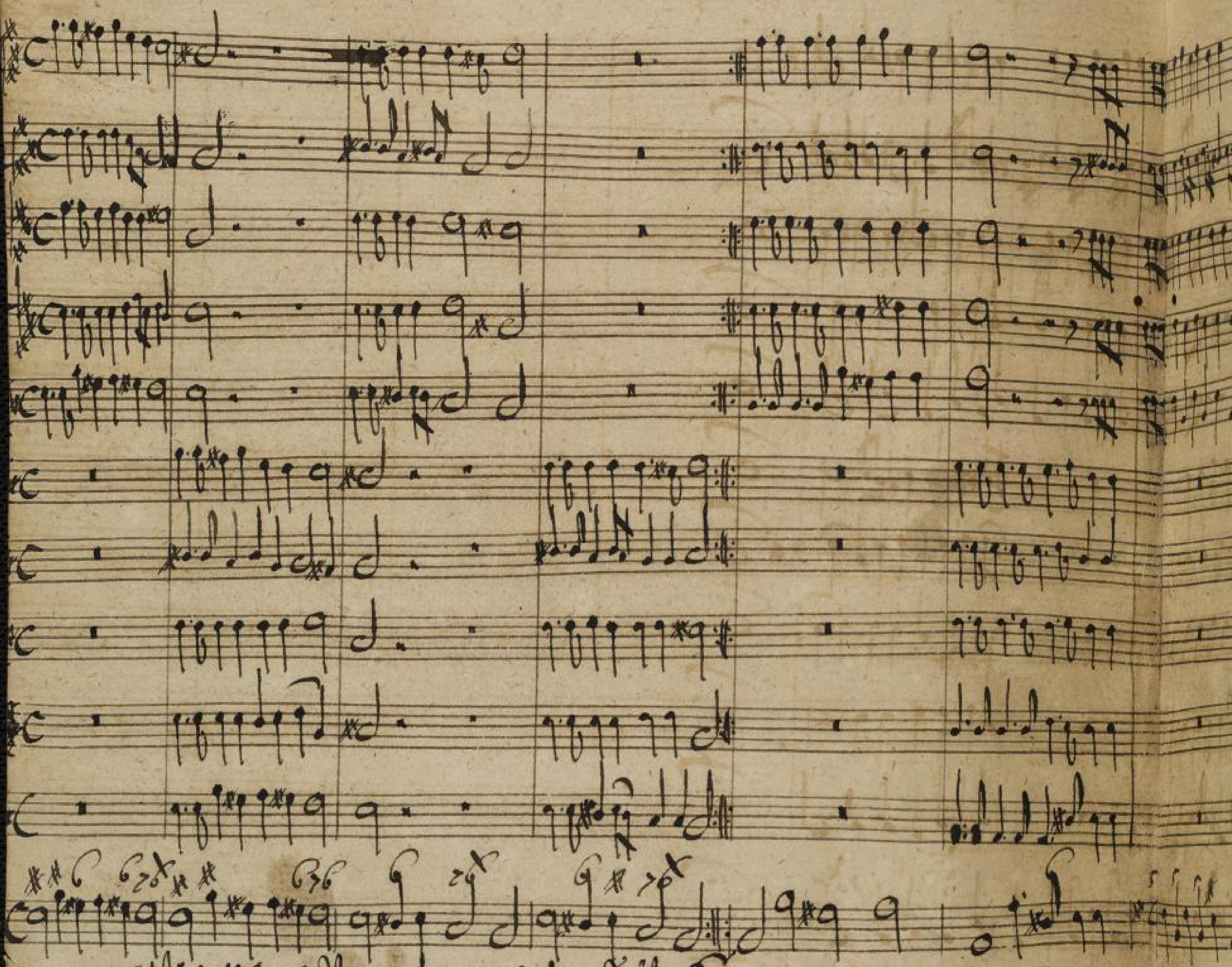

1. Wunderthätig sich ihr [illegible]
Nochmahls lasst die dunckeln Schatten
Daß armen Schäfer Chor
u. ihr armath [illegible] hervor;
nach dem Lied sich herzu singen

2. Lasst auch Lieb u. Wunder bringen
Weil ich ja die hoch zwingen!
unsre tiefe Schuldigkeit,
und mit der Gewogenheit
gatten die ihr lasset rinnen

3. Weil er durch ein Klagedichten
Wachsiern Altar aufrichten
euch o ewig nachzukehn;
u. ein Opfer zunden an
nemlich da man sol beschließen

4. Lebt ihr hochberühmten Väter
Lebt ihr theuren Untertreter
dieser [illegible] Stadt!
aller Laster! Euer Rath
müsse ewig seyn beglücket.

5. Lebt ihr immermehr ersinnet
Daß ihr immermehr beginnet!
dieses Görliz der zu Kurz
dies zu [illegible] Tanz
daß zu [illegible] der grossen Väter

6. Lebet, die ihr diesen Garten
Weil [illegible] zu warten!
wo die Tugendwurzel [illegible]
u. zu unterhalten pflegt.
Lebt ihr Ammen unsrer [illegible]

7. Nun zu fodert lebt wonne
Lieber Regenten, Himels Sonne,
dem der Klugheit weiser Schein
dem so hoch [illegible] Witz,
das gelehrte Haupt [illegible]

8. Keinen Abgang müsse spüren
Keine Kräfte nie verlieren:
deine [illegible] Gemüth dir.
Gott wird deine Gnade [illegible]

9. Lobet alle die ihr lehret
Lobet alle die ihr höret!
Gottes Wort [illegible] schafft!
fühlet allzeit Gottes Kraft
lobet, die ihr seid g[illegible]

10. Bleibt der Schulen stets geneiget,
Dencket, daß sie mehr erzeiget!
achtet ihre Arbeit werth,
als ein grosser [illegible]
dencket daß sie die [illegible]

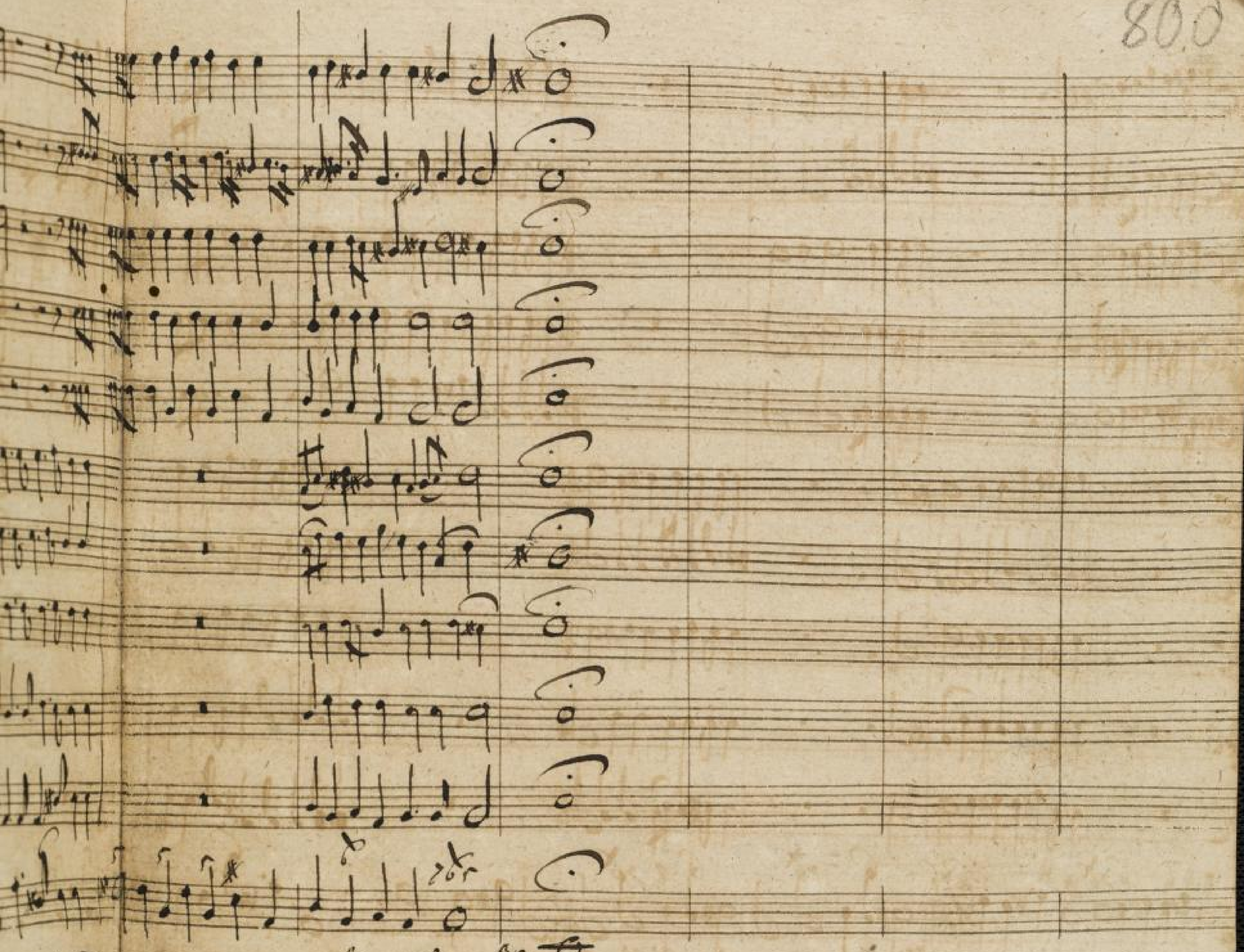

Zu der Flöten süßen Klingen
hier auff unser Castalinnen
laß die Liebe Wünsche fließen
und von oben hergeschicket
möge seine Kräfte wachsen
wo die Charitinnen buhlen.
lebe allzeit ungeschrecket
dennoch frische Glieder spüren.
unser Musen zu begrüßen.
Lebet; o ihr Hörer lebet!

BIBL. UNIV. WRATISL.

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet
Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet
Wrocławski

olu
e car
et uo
uito
n et
. et
. et
euit
spr.
na
ut
mũ
erũ
col
uli
nar
ũs
ere

us
ho
tes
te

[illegible]on sunt absconsa testa
menta p iniquitatem eorum . et
om̃s iniquitates eorum in cõspec
tu dei . Elemosina uiri quasi
signaculum cũ ipso . et gratiã
hominis quasi pupillam cõser
uabit . et postea resurget . et
retribuet illis retributionem
unicuiqz in caput illorum . et cõ
uertet in interiores ptes terre.
Penitentibus aũt dedit uiam
iustitie . et cõfirmauit deficien
tes sustinere . et destinauit illis
sortem ueritatis . Conuertere
ad deum . et relinque peccata
tua . Precare ante faciem eius .
et minue offendicula . Reuer
tere ad dñm . et auertere ab in
iusticia tua . et nimis odito ex
ecrationem . et cognosce iusti
cias et iudicia dei . et sta in sor
te positionis et orationis al
tissimi . In partes uade seculi
sci . cũ uiuis et dantibus cõfes
sionem deo . Nõ demoreris in er
rore impiorum . Ante mortem cõ
fitere . A mortuo quasi nichil pe
rit Confiteberis uiuens . [illegible]
[illegible]
[illegible] alte [illegible]
misericat[illegible]
magna [illegible]
illius [illegible]
re [illegible]
[illegible] . et [illegible]

SLUB Wir führen Wissen. GÖRLITZER SAMMLUNGEN OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK Uniwersytet Wrocławski

et qui metuunt dominum inuenient
illum. Qui timet deum eque
habebit amicitiã bonam: qm̃ se
cundũ illum erit amicus illius.
Fili a iuuentute tua excipe doc h
trinam: et usqz ad canos inue
nies sapientiã. Quasi is qui a
rat et seminat accede ad illam:
et sustine bonos fructus illius.
In ope enĩ ipsius exiguum labo
rabis: et cito edes de generatio
nibus illius. Quam aspera est
nimiũ sapientia indoctis homi
nibus: et nõ ꝑmanebit in illa
excors. Quasi lapidis uirtus
ꝓbatio erit in illis: et nõ demo
rabuntur ꝓicere illam. Sapiã
enĩ doctrine scd̃m nomẽ est eius:
et nõ multis est manifesta. Qui
bus aũt agnita est: ꝑmanet
usqz ad conspectum dei. Audi fi A p
li et accipe consiliũ intellectus:
et ne abiicias consilium meum.
Inice pedem tuũ in cõpedes illius:
et in torques illius tuũ collum.
Subice humerũ tuum et porta
illam: et ne acedieris a uincu
lis eius. In omĩ animo tuo ac
cede ad illam: et in omĩ uirtute
tua serua uias eius. Inuestiga
illam et manifestabit[illegible] tibi: et
continens f[illegible]ne dereli[illegible]
ea[illegible] nouissimis enĩ in[illegible]

Non sunt absconsa testa
menta p iniquitatem eoꝝ: et
om̄s iniquitates eoꝝ in cōspec
tu dei. Elemosina uiri quasi
signaculum cū ipso: et gratiā
hominis quasi pupillam cōser
uabit: et postea resurget: et
retribuet illis retributionem
unicuiqȝ in caput illoꝝ: et cō
uertet in interiores ptes terre.
Penitentibus aūt dedit uiam
iustitie: et cōfirmauit deficien
tes sustinere: et destinauit illis
E sortem ueritatis. Conuertere
ad deum: et relinque peccata
tua. Precare ante faciem eius:
et minue offendicula. Reuer
tere ad dn̄m. et auertere ab in
iustitia tua. et nimis odito ex
ecrationem: et cognosce iusti
tias et iudicia dei: et sta in sor
te ppositionis et orationis al
tissimi. In partes uade seculi
scī: cū uiuis et dantibus cōfes
sionem deo. Nō demoreris in er
rore impioꝝ. Ante mortem cō
fitere. A mortuo quasi nichil p
erit. Confiteberis uiuens: [illegible]
[illegible]
[illegible]
F miserat[illegible]
magna[illegible]
illius[illegible]
et c[illegible]

olu
e car
et uo
uito
n et
. et
et
euit
spr.
na
ut
oui
erit
s col
nli
nar
ais
ere
ous
o
es
te

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet
Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

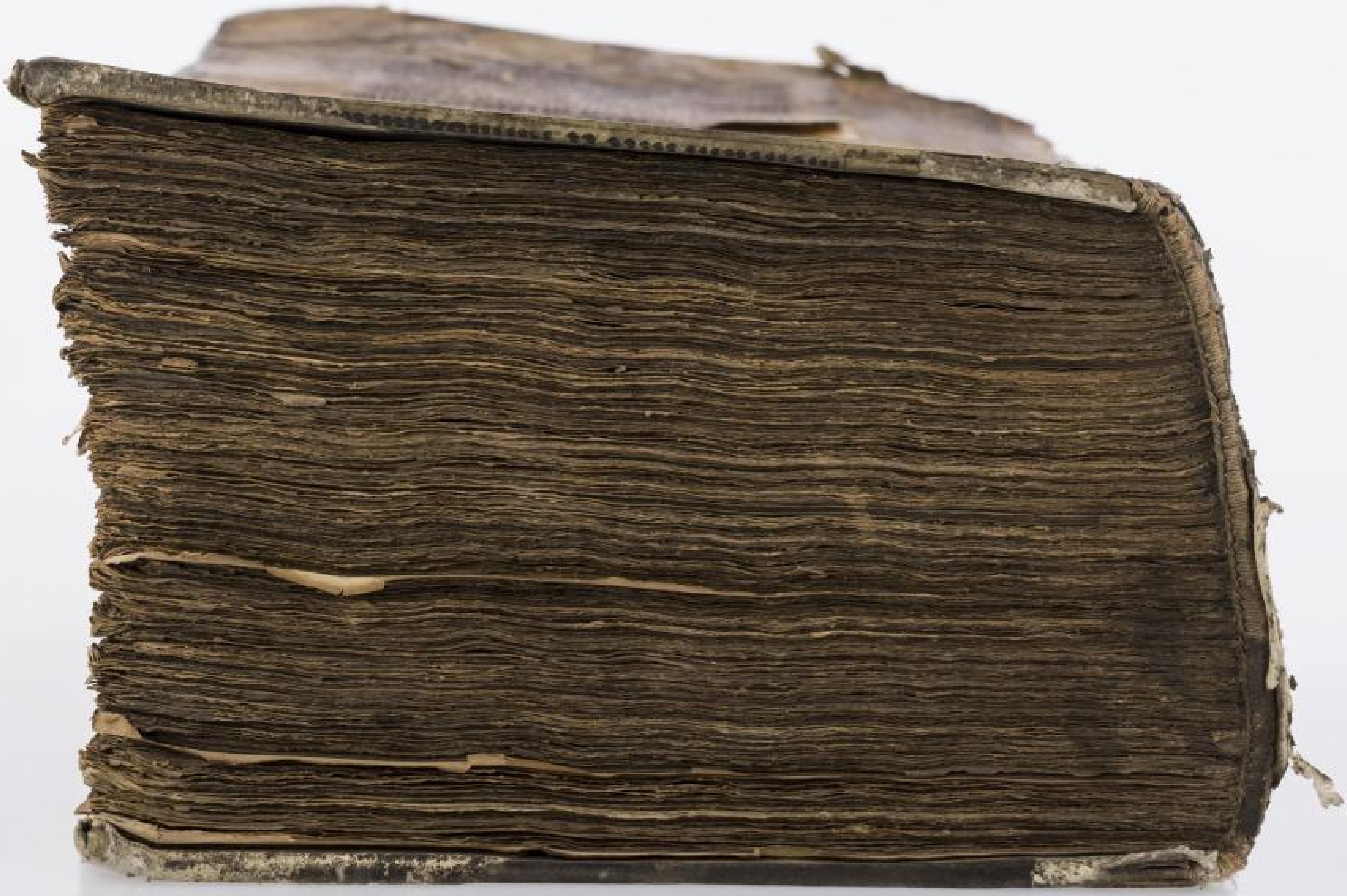

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet
Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet
Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

T

SLUB
Wir führen Wissen.
GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK
Uniwersytet Wrocławski

dieser werckstadt des heiligen Geistes, damit die Saat unsers Christentumbs in einer
fruchtbarn guten gewünschten Nutzen außschlagen möge. Schließlich [illegible] und [illegible]
[illegible] Gott, der alles allein kan und vermag, die [illegible] meinen [illegible]
[illegible] allersambt wol, und bin [illegible] deren günstig zugethan bis ans Lebensende.

[illegible]

Adam Friedrich von Schelnitz
Egs. m.p.

ACTUS JURIDICIALIS

de

REGICIDIO ANGLICO,

quod

Angli nostro hoc seculo in Rege suo, CAROLO STUARTO, in pegmate ferali securi percusso, commiserunt,

in

Eruditorum Panegyri

Ao. CIↃIↃCLXIII. XXI. Apr.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Martial.

[illegible]

Sallust. Bell. Jugurth. c. 101.

[illegible]